

zenou zastupitelskou mocí i zmíněnou veřejnou obchodní společnost (čl. 114 obch. zák.) a bylo by protismyslné, kdyby byli zároveň zapšáni do obchodního rejstříku jako zástupci s obmezenou plnou mocí prokuristy (čl. 42 obch. zák.).

Čís. 10998.

Návrh podle § 61 j. n., by byl k ústnímu jednání přivzat odborný soudce laik, nepředpokládá, by bylo jednáno ve věci hlavní. Příbrání soudce laika není na závalu, že by musel býti proto rok odložen.

Učinil-li žalobce návrh na postoupení věci obchodnímu senátu podle § 261 c. ř. s., avšak jen pro případ, kdyby jeho původnímu návrhu na příbrání soudce laika podle § 61 j. n. nebylo vyhověno, nevzdal se práva napadnouti usnesení procesního soudu první stolice, jímž nebylo tomuto návrhu vyhověno.

(Rozh. ze dne 18. září 1931, R I 673/31.)

Žaloba byla podána u obecného senátu krajského soudu v M. a byla přijata na soud. Když žalovaná vznesla námitku věcné nepřislušnosti soudu proto, že věc patří před soud (senát) obchodní, učinil žalobce, odvolávaje se na § 61 j. n., návrh, by byl k ústnímu jednání povolán odborný soudce laik. **P r v n í s o u d** shledal, že námitka věcné nepřislušnosti je důvodná, zamítl však žalobcův návrh s odůvodněním, že § 61 j. n. má na mysli, že bylo již jednáno ve věci hlavní; předpokladu toho že tu však není. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by postupoval podle § 61 j. n. **D ů v o d y:** S názorem prvního soudu nelze souhlasiti. Je-li v německém doslovu § 61 j. n. použito obratu »in einer verhandelten Rechtssache«, nelze tím rozuměti jen rozepři již projednanou, a to bez ohledu na to, zda jednáno již také ve věci hlavní čili nic. Při výkladu § 61 j. n. jest míti na zřeteli, že ustanovení to jest jedním z předpisů, směřujících k tomu, by se námitkám nepřislušnosti soudu, jež v četných případech vedou jen k průtahů a zdražení sporu, nedostalo váhy a významu, jež jim nepřisluší, dále k tomu, by pokud možno bylo využito příprav a kroků již učiněných k věcnému rozhodnutí. Slouží tedy § 61 j. n. také zásadně procesní hospodárnosti. V souzeném případě byla již podána žalobní odpověď ve věci samé; krajský soud v M. působí jednak jako soud obecný, jednak jako soud obchodní, takže se povolání soudce laika může státi bez jakýchkoli obtíží a průtahů. Jsou tedy splněny všechny předpoklady § 61 j. n. a nebylo důvodu žalobcův návrh zamítnuti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jsou splněny předpoklady § 61 j. n.

Stěžovatelka jest na omylu, domnívající se, že tomu tak není, poněvadž by rok ze dne 6. února 1931 byl musil býti odročen k vůli přibrání soudce laika. Nehledíc k tomu, že by ani tato okolnost nebyla na závadu použití § 61 j. n. (srov. rozh. Glaser-Unger 7685), nebylo při správném postupu procesního soudu první stolice odročení vůbec zapotřebí, neboť žalobce učinil návrh na přibrání soudce laika již před rokem ze dne 6. února 1931 a, poněvadž stěžovatelka sama připouští, že bylo předem zřejmé, že věc patří před obchodní senát, měl předseda senátu učiniti opatření, by soudce laik byl volán již k tomuto roku. Žalobce ovšem učinil i návrh na postoupení věci obchodnímu senátu podle § 261 c. ř. s., avšak jen pro případ, kdyby jeho původnímu návrhu na přibrání soudce laika podle § 61 j. n. nebylo vyhověno. Tím se však žalobce nijak nevzdal práva napadnutí usnesení procesního soudu první stolice, jímž tomuto původnímu návrhu nebylo vyhověno.

Čís. 10999.

Pojišťovací smlouva.

Stanovily-li pojišťovací podmínky, že z pojištění jsou vyloučeny škody, které byly způsobeny řidičem, nemajícím úředního povolení k jízdě, jest pojišťovna sprostěna ručení jen, prokáže-li, že škodu způsobil řidič silostroje, nemající úředního povolení k jízdě, t. j. že škoda nastala z činnosti nebo z nečinnosti řidiče, nemajícího vůdčího listu, a nestačí k jejímu sprostění z ručení již okolnost, že se škoda přihodila při jízdě podnikané řidičem, nemajícím vůdčího listu, aniž by při tom záleželo na tom, zda řidič při tom škodu zavinil či nezavinil a zda snad při tom vyvinul také ještě jinou činnost než tu, že řídil silostroj, ač k tomu neměl úředního povolení.

(Rozh. ze dne 18. září 1931, Rv I 658/30.)

Žalobci pojistili u žalované pojišťovny nákladní automobil. Podle pojišťovacích podmínek byly z pojištění vyloučeny škody, jež byly způsobeny řidičem, nemajícím úředního povolení k jízdě. Automobil žalobců, řízen jsa Janem H-em, nemajícím úředního povolení k jízdě, se převrhl a vzňal. Žalobní nárok proti pojišťovně na vyplacení pojištěné sumy uznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Jde hlavně o výklad čl. 3 c) pojišťovacích podmínek. Tam se praví, že z pojištění jsou vyloučeny škody, které byly způsobeny řidičem, nemajícím úředního povolení k jízdě. Slovný i logický výklad tohoto ustanovení na první ráz vede k tomu, že škoda, má-li býti vyloučena z pojištění, musela býti řidičem způsobena. Kde není této podmínky, kde došlo ke škodě bez činění neb opomenutí řidičova, tam jest škoda kryta pojištěním. Slova: »škody způsobené řidičem« znamenají škody z činnosti, nebo z opomenutí (z viny i nezaviněně) řidiče, a nelze přisvědčiti odvolatelce, že slova ta mají ten význam, jako by se řeklo: »škody nastalé